

særeje, som efter den foran nævnte bestemmelse i skiftelovens § 57, stk. 2, måtte være inddraget under skiftet.

Formueskattepligten indtræder ved dødsfaldet. Var afdøde en selvstændigt skattepligtig person, anses den dog — ligesom indkomstskattepligten — for indtrådt fra begyndelsen af det indkomstår, i hvilket dødsfaldet er indtruffet; er det alene afdødes særformue, der undergives offentligt skifte, medens fællesformuen overtages til hensidde i uskiftet bo, skal boets skattepligt dog heller ikke i dette tilfælde gå tilbage til indkomstårets begyndelse.

Et bos formueskattepligt vedvarer i princippet, så længe boet er under offentlig skiftebehandling, jfr. § 6, stk. 1, og § 1, nr. 5, men i § 18, stk. 2, er det foreslået, at boer ikke skal svare formueskat for det indkomstår, i hvilket bobehandlingen afsluttes; af praktiske grunde er den tidsmæssige grænse fastlagt til den i den endelige boopgørelse anvendte opgørelses- og skæringsdag, således at boet altså ikke svarer formueskat for det indkomstår, i hvilket denne dag er beliggende; eventuelle af boet eller af afdøde erlagte foreløbige formueskatbeløb udbetales boet. Det samme skal ifølge forslaget gælde tilfælde, hvor det offentlige skifte afsluttes ved udlevering af boet til privat skifte eller til hensidde i uskiftet bo. Disse regler er begrundet i, at de formuegenstande, der har været inddraget under det offentlige skifte, for det indkomstår, i hvilket boet sluttes, vil blive formuebeskattet hos de arvinger eller den ægtefælle, til hvem de overgår ved boafslutningen. Dette vil naturligvis kun finde sted i det omfang, modtagerne er skattepligtige her i landet, og endvidere kun i det omfang, formuegenstandene er i behold ved indkomstårets udløb. I et betydeligt antal tilfælde ville der imidlertid, hvis boets formueskattepligt fastholdtes for det år, i hvilket det slutter, blive tale om en dobbeltbeskatning af formuen, og dette undgås ved bestemmelsen om, at boer helt fritages for at svare formueskat for det nævnte år.

Var afdøde en ikke selvstændigt skattepligtig person, vil der for tiden fra indkomstårets begyndelse og indtil dødsfaldet være svaret foreløbig formueskat også for så vidt angår den senere under skiftet inddragne formue; boet svarer først formueskat af boformuen for tiden efter dødsfaldet, og i tilfælde, hvor boet ved indkomstårets udløb endnu ikke er afsluttet og midlerne således endnu ikke er udloddet til arvinger og ægtefælle, er der ingen grund til som følge af dødsfaldet at tilbagebetale den del af de erlagte foreløbige beløb, der repræsenterer formueskat af de senere under skiftet inddragne

midler. Det foreslås derfor i § 18, stk. 4, at familieoverhovedet i disse tilfælde svarer særskilt formueskat af den under skiftet inddragne formue for tiden indtil dødsfaldet, og bl. a. for at undgå en egentlig opgørelse af den skattepligtige formue på tidspunktet for dødsfaldet foreslås det, at beskatningen gennemføres på den måde, at der af boformuen ved indkomstårets udløb beregnes formueskat for hele indkomståret, hvorefter familieoverhovedet tilsvarende den del af det således beregnede beløb, som det ikke påhviler dødsboet at erlægge, jfr. herved forslaget § 39, stk. 2.

Til afsnittets enkelte bestemmelser bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 6.

Bestemmelserne i denne paragraf udtrykker et af hovedprincipperne under en ordning med skat af den løbende indtægt, nemlig at skattepligten — og på tilsvarende måde sambeskatningen af ægtefæller samt af familieoverhovede og hjemmeværende børn — består i netop den periode, i hvilken betingelserne for skattepligt, henholdsvis betingelserne for sambeskatning, består.

Et andet af hovedprincipperne går, som også omtalt i de indledende bemærkninger til forslaget, ud på, at det er indkomsten i samme periode, der er genstand for beskatningen. Bestemmelserne herom indeholdes i forslaget § 22, stk. 1 og 2. Hvor skattepligten ikke består hele året, idet den indtræder eller ophører — eventuelt både indtræder og ophører — indenfor året, er det kun indkomsten indenfor den del af året, hvor skattepligten har bestået, der er genstand for beskatning, jfr. § 22, stk. 2, 4. pkt. I denne forbindelse kan endvidere henvises til bestemmelserne i § 36, stk. 1 og 2, om personfradrag ved beregning af almindelig indkomstskat, § 38, stk. 4, om beregning af tillægsskat og § 39, stk. 2, om beregning af formueskat.

Sambeskatning af ægtefæller og af forældre og hjemmeværende børn sker efter paragraffens stk. 2 for indkomstens vedkommende i den periode, i hvilken betingelserne for sambeskatning er opfyldt.

Særskilt ansættelse af en hustru af indtægter af den i § 4, stk. 2, omhandlede art omfatter ligeledes alene tidsrum, for hvilke der i øvrigt skal ske sambeskatning af ægtefællerne. Hvor ægteskab er indgået eller ophørt i årets løb, omfatter den særskilte ansættelse derfor alene den del af året, hvor de pågældende har været gift og sambeskattet, medens kvinden for den øvrige del af året skal ansættes selvstændigt til skat. Har ægtefællerne været gift og sambeskattet for hele året, men